Број: С1 3 У 032678 20 Увп
Сарајево, 24.05.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у апелационом управном вијећу састављеном од судија Динке Бешлагић-Човрк, предсједнице вијећа, Срете Црњака и Весне Трифуновић, чланова вијећа, уз судјеловање записничарке Босиљке Гргић, у управном спору тужитеља Лутрија БиХ д.о.о. Сарајево, улица Мехмеда Спахе број 11, којег заступа Санел Незирић, адвокат из Сарајева, улица Ла Беневоленција број 6, против рјешења: ЈН2-01-07-1-174-10/19 од 07.05.2019. године, туженог Уреда за разматрање жалби БиХ, Сарајево, улица Маршала Тита 11а, у управној ствари јавних набавки, одлучујући о захтјеву тужитеља за преиспитивање судске одлуке – пресуде вијећа за управне спорове Суда Босне и Херцеговине број: С1 3 У 032678 19 У од 20.10.2020. године, у нејавној сједници одржаној дана 24.05.2021. године, донио је сљедећу

П Р Е С У Д У

Захтјев за преиспитивање судске одлуке се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом вијећа за управне спорове, број и датум наведени у уводу, одбијена је тужба поднесена против рјешења туженог број: ЈН2-01-07-1-174-10/19 од 07.05.2019. године, којим је уважена је жалба жалитеља „Државна лутрија Србије“ д.о.о. Београд број: 185/1 од 10.01.2019. године, изјављена на Преговарачки поступак без објаве обавјештења број: 184/18 од 09.11.2018.године, уговорног органа Лутрија Босне и Херцеговине д.о.о. Сарајево, у поступку јавне набавке услуге „Надоградња софтвера за уплату и исплату срећака и софтвера за редовна и ванредна кола ТВ Бинга Лутрије БиХ и одржавање онлине система Лутрије БиХ“ и поништен је позив за преговарачки поступак као и све одлуке и радње проистекле из поступка. Уважен је захтјев за повраћај уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 3.500,00КМ.

Против наведене пресуде вијећа за управне спорове овог суда тужитељ је благовремено поднио захтјев за преиспитивање судске одлуке (у даљњем

тексту захтјев), због погрешне примјене Закона о јавним набавкама са приједлогом да се усвоји захтјев, укине побијана пресуда и предмет врати на поновни поступак, као и да се наложи туженој да му надокнади трошкове састава захтјева у укупном износу од 1.111,50 КМ.

У образложењу захтјева, између осталог наводи да вијеће за управне спорове није цијенило други тужбени навод у погледу саме форме рјешења УРЖ-а, односно нејасно и непрецизно одређеног диспозитива истог те је неправилно одлучило и по првом тужбеном наводу, којим је оспоравао надлежност органа који је донио рјешење по жалби жалитеља, односно да тужени УРЖБиХ, са сједиштем у Сарајеву није био, нити може бити надлежан за одлучивање по жалби тужитеља, а у складу са одредбама члана 93. став 6. и 7. ЗЈН. Такође истиче да је неправилан став суда да је Уред за разматрање жалби БиХ, надређен Филијалама, те додаје да Филијале нису самосталне организације и немају својство правног лица али су потпуно неовисне у погледу одлучивања а посебно у погледу одређивања надлежности, посебно код јасних одредби из члана 93. о томе када је који од уреда надлежан да одлучује о некој жалби из поступака јавних набавки. У коначници не постоји нити један разлог а нити образложење, како се тужени огласио надлежним набавки. Посебно истиче да не постоји нити једна друга одлука УРЗ а којом је преузета надлежност неке од Филијала или обрнуто, јер је обавеза сваког органа да пази по службеној дужности на своју надлежност. Вијеће за управне спорове неправилно и незаконито одлучило и по трећем тужбеном наводу којим истиче да је тужени извео закључак да би за Уговорни орган било ефикасније да изврши набавку новог софтвера, а не да врши надоградњу постојећег, а посебно је тендециозно упућивање уговорног органа да изврши увид у износ средстава које је потрошио уговорни орган, а потом исте пореди са трошковима Државне Лутрије Србије или Македоније за исту врсту услуга те поставља логично питање на основу чега је Суд закључио да Уговори орган није дао ваљане разлоге за покретање преговарачког поступка, односно да Уговорни орган, а сада тужитељ није аргументовао набавку средстава за надоградњу, а не набавку новог софтвера у домену оправданог кориштења јавних средстава.

У одговору на захтјев тужени орган је предложио да се исти одбије као неоснован.

Захтјев за преиспитивање судске одлуке није основан.

Вијеће за управне спорове је, и по схватању апелационог вијећа, правилно закључило да је тужени орган законито поступио када је одбио као неосновану жалбу тужитеља коју је уложио на оспорено рјешење, којим је уважена жалба "Државне лутрија Србије" д.о.о.Београд број: 185/1 од 10.01.2019. године, изјављена на преговарачки поступак без објаве обавјештења број: 184/18 од 09.11.2018. године, уговорног органа Лутрија Босне и Херцеговине д.о.о. Сарајево, у поступку јавне набавке услуге Надоградња софтвера за уплату и исплату срећака и софтвера за редовна и ванредна кола ТВ Бинга Лутрије БиХ и одржавање онлине система Лутрије БиХ и поништен је позив за преговарачки поступак као и све одлуке и радње проистекле из поступка. Самим тим указују се неснованим наводи из захтјева да диспозитив побијаног рјешења није јасан.

Тужени је, и по схватању овог апелационог вијећа, правилно оцијенио да је основано жалбом указано да уговорни орган/тужитељ, није дао разлоге за покретање преговарачког поступка у смислу члана 21. став 1. тачка ц) Закона о јавним набавкама БиХ, којим се прописује поступање у случају заштите ексклузивних права, а при томе истиче да се ради о софтверу фирме Нирвана д.о.о. Загреб чији изворни код није откупљен, нити увјерљиву и довољну аргументацију те доказе да не постоји друга опција за набавку од ове коју је одабрао уговорни орган.

С обзиром да уговорни орган, у смислу члана 102. Закона, није доказао да је једина ваљана могућност провођења набавке била путем преговарачког поступка без обавјештења, правилно је оспореном одлуком туженог поништен цијели поступак, почевши од позива, као и све радње проистекле из тог поступка, те одлучио као у диспозитиву примјеном одредбе члана 111. став 1. тачка ц) наведеног закона.

Вијеће за управне спорове је правилно оцијенило неоснованим приговор да је образложење побијаног рјешења паушално и да је тужени одлуку донио без провођења доказа односно без изјашњења тужитеља као уговорног органа.

Наиме, уговорни орган није пружио доказе да нико други осим понуђача Нирвана д.о.о Загреб не може извршити конкретну предметну набавку надоградње софтвера јер је једино тај понуђач власник изворног кода те да је у смислу одредбе члана 102. став 2. Закона о јавним набавкама БИХ, у поступку правне заштите уговорни орган био дужан доказати постојање чињеница и околности на основу којих је донио одлуку о правима, предузео радње или пропуштања те провео поступке, који су предмет поступка по жалби, што, у конкретном случају, уговорни орган није доказао. Иако је био позван од туженог (актом број: ЈН2-174-7/19) од 15.03.2019.године) да се изјасни и наведе разлоге због којих је оправдано коришћење јавних средстава за надоградњу, а не набавку новог софтвера, уговорни орган није дао ваљане аргументе па тако ни у случају разлога покретања преговарачког поступка без објаве обавјештења.

Основано се у захтјеву истиче да је Уред за разматрање жалби БиХ (УРЖ) са сједиштем у Сарајеву надлежан за доношење одлука по жалбама за вриједности набавке у износу већем од 800.000,00 КМ, као и за све набавке институција Босне и Херцеговине и институција Брчко Дистрикта БиХ, **и других уговорних органа Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта**. Тачно је да је вриједност предметне јавне набавке мања од 800.000,00 КМ (397.000,00 ЕУР) и да је жалба првобитно достављена филијали у Мостару.

Међутим, вијеће за управне спорове је правилно оцијенило неоснованим приговор којим се указује да УРЖ Сарајево, није надлежан за поступање у конкретном случају. Ово из разлога што је УРЖ са сједиштем у Сарајеву самостална, независна институција са статусом правног лица, која има печат у складу са Законом о печату институција БиХ, те има двије филијале, са сједиштима у Бањој Луци и Мостару, које намају статус правних лица и које имају печате идентичне печату УРЖ-а, који ће као једину допуштену разлику садржавати назив и локацију филијале. Чињеница да је о предметној жалби одлучио УРЖ са сједиштем у Сарајеву умјесто његове Филијале у Мостару, не представља повреду одредаба поступка која би за посљедицу имала незаконитост одлуке, јер се не ради о повреди стварне надлежности већ је у

питању повреда мјесне надлежности. Ово посебно када се има у виду да су одредбама члана 93. став 5. и 3. Законом о јавним набавкама, наведене разлике у погледу квалификација чланова УРЖ-а у Сарајеву (веће квалификације) и квалификација чланова подружница УРЖ-а. Три члана УРЖ-а у Сарајеву између којих се бира предсједавајући морају имати универзитетско образовање правнога смјера и положен правосудни испит, а остала три члана су стручњаци с високом стручном спремом. С друге стране, три члана подружница УРЖ-а су признати стручњаци управнога права и/или управнога поступка, а два члана су стручњаци из различитих подручја. С обзиром да је о предметној жалби одлучио надлежани централни орган, прослеђивање жалбе некој од Филијала, конкретно Филијали Мостар, по закључку овог апелационог вијећа, не би утицало на бољу квалитету рада и коначне одлуке.

С обзиром на изнијете разлоге, апелационо управно вијеће налази да је побијана пресуда вијећа за управне спорове правилна и законита, а захтјев тужитеља за њено преиспитивање неоснован, па га је одбило примјеном члана 54. став 1. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број: 19/02, 88/07,
83/08 и 74/10).

Записничарка
Босиљка Гргић

ПРЕДСЈЕДНИЦА ВИЈЕЋА
С у д и ј а

Динка Бешлагић-Човрк